

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Festgebete der Israeliten, mit vollständigem, sorgfältig durchgesehenem und wohlgeordnetem Texte, und einer vermehrten und verbesserten deutschen Uebersetzung

Gebete für den 7. und 8. Tag des Peßach-Festes

Stern, Max E.

Wien, 622 = 1862

חספ לש ןורחא ןויל תירחש

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12269](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12269)

שחרית ליום אחרון של פסח

(* ה א ל

בְּתַעֲצֻמוֹת עֵיֶךְ . הַגְּדוֹל בְּכֹבֹד שְׁמֶךָ . הַגְּבוֹר
 לְנִצָּח וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרָאוֹתֶיךָ . הַמְּלִךְ הַיּוֹשֵׁב עַל
 כִּסֵּא רָם וְנִשְׂאָ: שׁוֹכֵן עַד מְרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ .
 וְכַתוּב . רַנְּנוּ צְדִיקִים בְּיַי לַיְשָׁרִים נְאוּה תִּהְלֶה:

בְּפִי יִשְׂרָאֵל הַתְּהִלָּה:
 וּבְדַבְרֵי צְדִיקִים הַתְּבָרָה:
 וּבְלִשׁוֹן חַסִּידִים הַתְּרוֹמָם:
 וּבִקְרֹב קְדוֹשִׁים הַתְּקַדְּשׁ:

וּבְמַקְהֵלוֹרַת רַבְבוֹת עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרַנְּה
 יִתְפָּאֵר שְׁמֶךָ מְלַכְנוּ בְּכָל־דּוֹר וְדוֹר . שְׁכֵן חוֹבֵת כָּל־
 הַיְצוּרִים לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ . לְהוֹדוֹת
 לְהִלָּל לְשַׁבַּח לְפָאֵר לְרוֹמַם לְהַדָּר לְבָרֵךְ לְעַלֵּה
 וּלְקַלֵּם . עַל כָּל דַּבְרֵי שִׁירוֹת וְתַשְׁבְּחוֹת דָּוִד בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 עַבְדֶּךָ מְשִׁיחֶךָ:

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מְלַכְנוּ הָאֵל הַמְּלִךְ הַגְּדוֹר
 וְהַקְּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ כִּי לֹךְ נָאָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וְשִׁבְחָה הִלָּל וְזִמְרָה עוֹז וּמְמִשְׁלָה נִצָּח
 גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תִּהְלֶה וְתִפְאָרֶת קְדוּשָׁה וּמְלָכוֹת בְּרָכוֹת
 וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל מְלִךְ
 גְּדוֹל בְּתַשְׁבְּחוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת הַבוֹחֵר
 בְּשִׁירֵי זִמְרָה מְלִךְ אֵל חַי הַעוֹלָמִים: חֲצִי קָדִישׁ

*) Die Uebersetzung siehe oben bei ש"פ .

(sagt die Gemeinde dieses)

וַתְּבַרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיְתַפָּאֵר וַיְתַרְזַמֵּם וַיְתַנְשֵׂא
שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא. שְׁהוּא רֵאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲדֵי
אֵין אֱלֹהִים סָלוּ לְרַכֵּב בְּעַרְבוֹת בְּיַהּ שְׁמוֹ
וְעָלוּ לְפָנָיו: וְשְׁמוֹ מְרוֹמֵם עַל כָּל בְּרָכָה
וְתַהֲלָה: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם
וָעַד: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרָךְ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

(Während der Vorbeter ברכו sagt)

סִין בְּרַכּוּ אֶת יְיָ הַמְּבָרָךְ:
קִי"ח בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרָךְ לְעוֹלָם וָעַד:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ:
עֹשֶׂה שְׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל:

אוֹר עוֹלָם בְּאוֹצֵר חַיִּים אוֹרוֹת מֵאוֹפֵל אָמַר וַיְהִי:

(Wenn der Festtag auf Sabbath fällt, wird hier das אהביך für שבת ה"ח bis שבת ה"א Israel gebetet; fällt aber der Festtag auf Sonntag, wird nur anstatt אתה הארת das ויושע אתה הארת gebetet; fällt aber der Festtag auf Sonntag, wird nur anstatt אתה הארת gebetet; fällt aber der Festtag auf Sonntag, wird nur anstatt אתה הארת gebetet.)

מיוסד ע"פ א"ב נכונע וכיום כל לום על כלשי פסקים של שירת הים.

אתה. Du selbst gingst meinem Heere
voran, des Tag's, und leuchtetest ihm,
des Nachts. Im Rücken wurde es ver-
folgt von des Feindes Reiterei, aber —
am Ufer des Meeres, dort sahen meine
Augen sie hingestreckt! an diesem Tage
sangen die Treuen: „Der Ewige hat
gerettet!“ Schon bei dem Bündniß
zwischen den zerstückten Theilen hat er
betheuert, einst Richter und Erlöser zu
sein; jetzt schwang er seinen mächtigen
Arm, zeigte die Gewalt seiner Allmacht,
ihm vertraute sein frommes Volk; Israel
sah seine Feinde vom Schilfmeer ver-
schlingen. Von ihren Fesseln befreiet,
zogen die Erlösten, und rückten bis an
das Schilfmeer hin; hier geriethen sie
in Todesangst! Das stolze Egypten im
Rücken hatte sie bedroht! aber — in
des Meeres Wellen fand es seinen

אַתָּה הֵאֲרַת יוֹמָם וְלַיְלָה
לְפָנַי מִחֲנִי. אַחֲרֵי רִדְפוֹ
מִרְכַּבוֹת מְעַנֵּי. אַבְדַּת
גּוֹפֵם עַל שִׁפְתַי יָם רָאוּ
עֵינָי. אֲמוּנִים שׁוֹרְרוּ בַיּוֹם
הַהוּא. וַיּוֹשַׁע יְיָ: בְּרִירַת
בְּתָרִים הִזְחִיר דִּין וְגוֹאֵל.
בְּנִטּוֹתָו זָרוּעוֹ וְגִדְלַת יָד
כָּאֵל. בְּכֹן עֵסִיר אִיוֹ הֵאֲמִינוּ
בּוֹ כִּי הוּא אֵל. בְּלוֹעֵי גֵיא
יָם סוּף. וַיִּרְגַּע יִשְׂרָאֵל:
גְּאוּלִּים כִּי־צִוּוּ מִכּוֹר
לְחִירוֹת חֲפוּשָׁה. גָּשׁוּ לַיָּם
סוּף וְלַמּוֹת אֲנוּשָׁה. גְּאוּם
רִדְפוֹ וְאַבְדּוּ בְּגַלֵּי יָם

Untergang! Nun sang Moses dem Allerhabensten ein Siegeslied. Als seine Geliebten schmachtend und betrübter Seele in der Sklaverei noch versenkt, pochte er schon an ihre Thüre, und verhiess ihnen süße Freiheit; nun kam er, ihr Trauter, und führte sie heraus mit ausgestrecktem Arme! Ihn erkannten selbst ihre Säuglinge und lallten ihm zu: Unser Gott ist dieser! Mein Sieg und Saitenspiel ist Jah! Nun gingen sie trock'nen Fußes durch das Meer! Die Gewässer waren Wände ihnen; Menschen und Vieh hat er durch Fluthen wie durch die Ebene geführt; ihre Verfolger traf Zorn und Wuth, die Ueberwinder besangen seinen Ruhm und riefen: „Der Ewige ist Herr des Krieges!“ Ein verstocktes Herz hatte Pharaoh und seine Heereshaufen angetrieben, Israel zu verfolgen; sechs hundert junge Krieger zogen mit ihm aus; aber Feuerpfeile wurden auf sie abgeschossen und brachten sie in Verwirrung und Entsetzen, sie sanken alleammt in's Schilfmeer, Pharaoh's Kriegsgespann und Heer. Sie könnten einst mächtig werden — so lautete Pharaoh's thörichte Rede, und zwang Israel zur harten Arbeit, und belastete mit schwerem Joche sie; aber ihr frevelhafter Vorsatz wurde an ihnen selbst ausgeführt; sie wollten meine Leibesfrucht ertränken, und nun wurden sie selbst von Fluthen bedeckt. Dort auf

חַלוּשָׁה. גָּאָה גָּאָה שִׁיר
 יְשׁוּעָה. אִזּוּ יִשׂוּר מִשָּׁה:
 דָּפַק פִּתְחֵי יִשְׁנָה בְּנַפְשׁ
 בְּזוּיָהּ. דְּרוֹר נַחַת מֵעֲבָדוֹת
 לְחִירוֹתָ עֲטוּיָהּ. הוֹדָה
 הוֹצִיאָה בְּזֶרַע נְטוּיָהּ.
 הוֹבְבוּ יוֹנְקִים זֶה אֱלֹהֵי עֲזִי
 וְזָמְרַת יָהּ: הִלְכוּ בְּחוּדֵי
 הַיָּם וְהַמַּיִם לָהֶם חוֹמָה.
 הוֹלִיכֶם בְּתֵּהוֹמוֹתָ
 כְּבִבְקָעָה אָדָם וּבַחֲמָה.
 תִּבְּאִים אַחֲרֵיהֶם זֹעֲמֵי
 בְּאֵף וּבַחֲמָה. הַדְּרוּרִים
 שָׁבְחוּ לְשִׁמּוֹ וְנִמּוּ. יִי אִישׁ
 מִלְחָמָה: וַיִּחְזַק לִבּוֹ לְרִדּוֹף
 עִם כָּל צֶבֶא קָהְלוֹ. וַיִּשֶׁשׁ
 מֵאוֹת רֶכֶב בְּחוּר לָקָח לוֹ.
 וַיִּזְרַם בַּחֲצֵי אֵשׁ וְהָמָם
 וְהִבְהִילוֹ. וַיִּטְבְּעוּ בַיָּם סוּף.
 מִרְכָּבוֹת פָּרַעַה וַחֲלוֹ:
 זָמְמוּ פֶּן יִרְבֶּה יוֹעֲצֵי
 חֲזוֹלֵימֹו. זָרוּ בְּפִרְדֵּי
 וְהִכְבִּידוּ עַל מֹו. זָרוּ
 מִחֲשָׁבוֹתֶם גַּהֲפֵד עֲלֵימֹו.
 זוֹרְקֵי יְלוּד בַּמַּיִם. תִּהְיוּמוֹת
 יִבְסִימוּ: חָתָם עַל הָרִי

dem Gebirge Bather (beim Bündniß Abrahams), wurde schon Rache meinen Widersachern beschloffen, und jetzt ward in Erfüllung sie gebracht. Er hat sich meiner Rechtsache angenommen, und meine Quäler gezüchtigt; die Leichname meiner Gegner wurden den Wellen des Meeres zu Theil. Mich hast du erhalten mit der verherrlichten Kraft deiner Rechten, o Ewiger! Sie wurden dem Tode zur Beute, die Erstgeborenen der Empörer, die Tritte der Verfolger deiner Gemeinde wankten, sie stürzten in die Mitte des Meeres, die Quäler deiner Treuen. Dein Grimm rieb sie auf, die Widersacher, und die Größe deiner Majestät! Feuer und Gewölk, die Pfeile deines Geschosses, hast du hingeschleudert; sie trafen die Lager der Schmäher deines Heeres; darum, weil sie ein Volk verfolgten, das nur auf dich harret, darum wurden die Fluthen fest wie Eis, vom Hauche deines Zornes! All sein Volk hat er aufgeboden, der stolze Thor (Pharaoh), voll Wuth verfolgte er, wie ein lauernder Bär! (er hat eine Grube gegraben und stürzte selbst hinein) Allesammt will ich aufreiben, Ochse und Lamm! so sprach der Feind. Aber du, der zur Sündfluth auf dem Throne gesessen, die Frevler zu richten, du hast sie zu den mächtigen Gewässern, wie Fische zum Neze, sämtlich gelockt. Streiche auf Streiche folgten auf die Bedrücker deines Volkes: die Gewässer des Meeres sollten sie ganz verschlingen, darum bliefest du mit deinem Hauche! Nun ertönte der Gesang der Befreiten aus

בְּחַר נִקְמַת דִּינִי. חֶבֶל
 נֹגֵשׁ וְדָן דִּינִי. חֶלְקוֹ בְּגִלִּי
 יָם פְּגָרֵי מִדְּנִי. חֲזַקְתָּנִי
 בְּכַח נְאֻדָּרִי. יִמְנָךְ יי:
 מִמְּנוּ בְּנִגְףּ בְּכוֹרֵי שׁוֹמְנִיךְ.
 מוֹרְפוֹ פִּעְמֵי רוֹדְפֵיהֶמוֹנִיךְ.
 מִבְּעוֹ בְּלִבּוֹתֵי יָם צוֹרְרֵי
 אֶמְיִנִיךְ. מֵאֲטָאוּ קָמִיד
 בְּחֶרוֹנֶךְ. וּבְרוּב גְּאוֹנֶךְ:
 יָרִיתָ בְּאֲשׁוּעַנֹחַ צִירֵי שְׁפִיךְ.
 יָרְדוּ עַל מַחְנוֹת צְבָא
 מִחַרְפֵּיךְ. יַעַן כִּי רָדְפוּ
 אַחֲרַי עִם מִצְפֵּיךְ. יִקְפֹּת
 תְּהוֹם כְּקָרַח. וּבְרוּחַ אֶפְךָ:
 כִּינֵם כָּרַעְמוּ יְהוֹר חֶסֶר
 לֵב. בְּעִסּוֹ הֵעִיר לְרֵדוֹף
 כְּדוֹב אוֹרֵב. כְּחַפֵּר בּוֹר
 לְגַפַּל בּוֹ חֵיב. כְּלָח לְהוֹרִישׁ
 שׁוֹר וְשֵׁחַ. אָמַר גְּאוֹיֵב:
 לְשִׁפּוֹט מִזְדִּים לְמַבּוּל יִשְׁבֹּת.
 לְאֵדִירֵי מַיִם כְּדָגִים לְרֶשֶׁת
 אֶסְפֹּת. לְלוֹחֲצֵי עִמָּךְ.
 מִכּוֹת עַל מִכּוֹת הוֹסַפְתָּ.
 לְכַסּוֹתָם מִי יָם סוּף.
 בְּרוּחֶךָ גְּשַׁפֵּת: מוֹשִׁיעֵי יָם
 סוּף בְּשִׁירָה קִדְמוֹךְ.

dem Schilfmeere; sie erzählten deine Thaten in einem lieblichen Liede, erhoben deine Herrlichkeit, und lobten dich hoch; sie rühmten deinen Namen, riefen: „Ewiger! wer ist wie du!“ Aus ihrer Knechtschaft haben sie zu dir empor geseufzt, und du hast ihnen dein Ohr geneigt; legtest das Gewand der Rache an, stiegst im Eifer herab, stürztest die Quäler und riebst sie sämmtlich auf; du neigtest deine Hand, die Erde verschlang ihre Leichname. Mit schwerem Joche waren deine Kinder belastet; du sahst ihren Drang, den eisernen Kerker, worin sie gefesselt waren, und zogst sie heraus; stürztest ihre Widersacher, und stießest sie in des Abgrunds Tiefe; aber die deinem heiligen Namen vertrauten, hast du geleitet mit deiner Gnade. Er, der Erreger des Sturmes und des Donnergebrülls, er hat sie gebändigt, die Tyrannen, in den Wellen des Meeres, er hat sie gebeugt, die Stolzen, und erniedriget die Hochmüthigen. Diese deine schrecklichen Wunderthaten haben die Völker vernommen. — Während die Erlösten auf ihrem Freiheitszuge freudig ihrem Befreier sangen, grämten und ängstigten sich die Einwohner Canaan's; Moab's Fürsten bebten und zitterten, und die Edlen der Stammfürsten Edom's erschrocken. Der treue Bote flehte um die Vernichtung der Götzendiener, daß sie verstummen wie

מספרים | מעשיך ורגן
הנעימוך. מנשאים כבודך
בהליל רוממוך. משבחים
לשמך ונמו. יי מי כמכה:
נאנחו מעבדות וזיון
הטית נקמה לבשת וקנאה
עטרת. נוגשימו נערות
וכלם טאטאת. נבלתם
לבלוע גיא. ימינה נטית:
סובלי עול כבוד לחצם
ראית. סגורי כור ברזל
מתוכם הוצאת. סומנימו
נערות ולהום דחירת.
סמוכים על שם קדשך.
בחסדך נחית: עורר סערה
בשאנת רעמים. עובר
זדים במשברי ימים. ערץ
גאים והשפיר רמים.
עלילות נסי נוראותיך.
שמעו עמים: פדוים ביצאו
לחרות לגואלם הקלו.
פזורי כנעון רגזו וחלו. פאתי
מואבר עדו וחלו. פתתי
אלופי אדום. אז נבחרו:
ציר חנן להניח עובדי
פסיליהם. צוחורת פימו

ihre steinernen Bilder. Du führtest deine Heerde gegen ihre Gränzen hin, da überfiel sie bange Furcht und Angst. Mit des Vaters Segen beglücktest du die Gemeinde des frommen Jakob, strecktest ihre Widersacher nieder und rettetest sie von ihrer Hand. Gesammelt und auf guter Weide dort, nach der Stadt deines Erbgebirges, bringst du sie hin, und pflanzest sie ein. Eine weit ausge dehnte Macht vernichtest du, bestrafest sie mit Ohnmacht. Für Festschurum war das Reich bestimmt; so fangen sie frohlockend: „Der Ewige wird immer und ewig regieren!“ Wie ein Löwe brüllte seine mächtige Stimme: er entblöste seinen allgewaltigen Arm, da zerschellte sich der Fluthenschwall, und zeigte festen Boden, ein heftiger Ostwind hat ihn gepeitscht und hingetrieben, aber er kam zurück, und deckte Kriegsgespänn und Heer, als Pharaoh's Pferde mit ihnen hinein gedrungen. Die Stütze vom Hause Jakobs, die Gewänder seiner Pracht (Israels fromme Frauen), die Schönheit seines Hauptes und die Zierde seiner Krone, rührten nun die Pauken zum Tanz, als sie aus dem Meere herauszogen, und sangen ihren Wettgesang, angestimmt von Miriam, der Prophetin.

שחרית ליום אחרון של פסח

לְדוֹם כְּאַבְנֵי זֶלְזֵלִיָּהֶם.
 צֵאנָה לְהַעֲבִיר עַד
 גְּבוּלֵיהֶם. צוּקַת אִימָתָהּ
 וּפָחַד. תִּפְלַעְלֵיהֶם: קְהֵלוֹת
 אִישׁ תָּם בְּרַכַּת זֶבֶב
 תִּשְׁבִּיעֵמוּ. קָמִיהֶם תִּפִּיל
 וּמִיָּדָם תוֹשִׁיעֵמוּ. קִבֵּץ
 פְּזוּרִים וּבְמַרְעוֹ מוֹב
 תִּרְעֵמוּ. קְרִית־הַר נִחַלְתָּהּ.
 תִּבְאֵמוּ וְתַטְעֵמוּ: רַחֲבַת
 יָדַיִם גָּעַר וְהִרְעַד. רַפּוֹת
 יָדַיִם לְהַעֲבִיר כְּהַצּוּר וַיַּעַד.
 רָז הַמְּלוּכָה יִשְׂרָאֵל לְהַעַד.
 רָנַן וְשִׁירָה שׁוֹרְרוּ. יִי
 יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעַד: שָׁאֵג
 אֶל כְּאַרְיֵה וְחָשַׁף זְרוּעָיו.
 שִׁפְעַתָּ יָם סוּף חָרַב
 וְהִבְקֵעוּ. שִׁדְפוּ בְּרוּיַח־קָדִים
 וְהִכְרִיעוּ. שָׁב וַיְכַס רֶכְבּוֹ
 וְחִילוֹ. כִּי בָא סוּס פָּרְעֹה:
 מִן הַזֹּקֵף בֵּית יַעֲקֹב אֲדָרַת
 עֲטִים. תִּפְאֶרֶת בְּרֵאשִׁים
 וְעֲטָרַת עֲדִים. תוֹפְפוּ
 בְּמַחֲלוֹת כִּי־צֵאוּ מִן הַיָּם.
 תַּעֲוֶדָה שִׁירָה נְמָה. וְתִקַּח
 מְרִים:

den
 Th
 ben
 hoc
 „E
 Kn
 gef
 ger
 an,
 Du
 du
 sch
 So
 jah
 wo
 her
 un
 Ei
 ver
 Gr
 un
 bā
 des
 St
 ge
 the
 W
 hei
 gr
 me
 ter
 S
 tre
 G

חמאיר לארץ ולדרים עליה ברחמים ובטובו
 מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית: מה רבו
 מעשיך יי. כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קניניך:
 המלך המרום לבדו מאז המשבח והמפאר והמתנשא
 מימות עולם: אלהי עולם ברחמיך הרבים רחם
 עלינו אדון עוני צור משגבנו מגן ישענו משגב
 בעדנו: אל ברוך גדל דעה חכין ופעל זכרי חמה
 טוב יצר כבוד לשמו: מאורות נתן סביבות עזו: פנות
 צבאו קדושים רוממי שדי תמיד מספרים כבוד אל
 וקדשתו: תתברך יי אלהינו על שבה מעשה ידך
 ועל מאורי אור שעשית ופארוך סלה:

תתברך צורנו מלכנו וגאלנו בורא קדושים ושתבח
 שמך לעד מלכנו. יוצר משרתים ואשר משרתיו כלם
 עומדים ברום עולם ומשמיעים ביראה יחד בקול
 דברי אלהים חיים ומלך עולם: כלם אהובים כלם
 ברורים כלם גבורים וכלם עשים באימה וביראה
 רצון קונם וכלם פותחים את פיהם בקדשה ובטהרה
 בשירה ובזמרה ומברכים ומשבחים ומפארים
 ומעריצים ומקדישים וממליכים:

את שם האל המלך הגדול הגבור והנורא קדוש הוא וכלם
 מקבלים עליהם עול מלכות שמים זה מזה ונותנים רשות זה לזה:
 לתקדיש ליוצרם בנחת רוח בשפה ברורה ובנעימה קדשה כלם
 כאחד עונים ואומרים ביראה:

קדוש | קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו:

עס כמנצח מחוס משה ב"ר יצחק.

מחוללת. Hoch über dem Erden-
rund wölbten sich die Himmels-
regionen; doch höher noch waltet
über diese die schaffende Allmacht,
die mit glühender Hand über
strafbare Welten Flammen hienie-
der schleudert. O seht, wie sie flie-
hen im wilden Getümmel, die
Blitze, wie sie zucken, wie sie in
ängstlicher Eile sich drängen! Des
Allmächtigen Wort ist es, das
durch die unendlichen Himmels-
räume es jagt. Doch — er ge-
beut wieder, und schnell erstarren
sie in ihrem Fluge, angstvoll dem
gehorchend, dem Miriaden Him-
melschöre unvergängliches Lob
zuraufsen.

ומתחדשים. Hestig lodert die
Flamme, wenn geflügelte Stürme
sie jagen: doch heftiger lodert der
Anbetung heiliges Feuer in der
Seraphim Busen. Immer flammt
es höher, immer reiner, bis sie in
bebender Wollust hingestreckt vor
der Allmacht Thron ihre ent-
zückenden Lieder anstimmen, die

אופן
מחוללת. מהללת.
נאדרי על מוקדם:
שלהבת. מהבהבת.
מחצבת כמו נאדם: המון
עפים. מתרופפים. מכחה
במעמדם: רום טפחה.
ואף בשיחה. נוטיהם
ותפקודם: תמצא שנוא.
טבעה נוא. בעת רפתה
ידם: ובאימה. צבא רומה.
משלשים קדשה
במעמדם: יודו ליי חסדו
ונפלאותיו לבני אדם:
ומתחדשים ומתאששים.
שורפים כל בלפידם:
ברערוה. ובקדוה.
משתחיים לצור הודם:
רוממור אל. ישראל.

בק"ק אומנים אופן זה, וכל הכרחות נמשילין כל' ולחקיו לוח ס' מ"ס בנימן.

לבעל התפארת. מתקן רום בזרת. מעצימים אדורת.
מלאכי השרת. נוחים לו לתשחורת. כהלקה ומסורת. ואני
שתרחורת. תהלה בפי סודרת: לנקרא ראשון ואחרון. מלך
אדירי רון. מביעים סלד ורון. ביושר ובשרון. ואתם ממטרון
פסקון אטמון סגרון. ואני חבצלת השרון. משתחוה פני הארון:
ליה חוצב להבה. גערין בסוד קדושים רבה. ויעידי מרפכה.
וקדישי שלהבה. מתגברים להקשיבה. קדשה באחת חטיבה.

da nie wieder verhallen. — Es erlischt des Morgens jugendliche Gluth, auch des Abends zitterndes Gold erblaßt; aber ihre rauschende Hymne verhallt nicht, ihr aufstrebender Gesang findet kein Ziel.

צבאות. Groß sind die wundervollen Thaten des Allmächtigen, groß seine unerforschlichen Werke, welche die Weltbewohner unaufhörlich mit freudigem Staunen preisen; doch größer noch ist die Gnade und Barmherzigkeit, mit denen er Alle, die ihn anrufen, aufnimmt. Wenn aus glühenden Wüsten der verirrt Wanderer ihn ansieht, wenn vom drückenden Mangel herumgetrieben, der Arme in wilder Ferne seine schwache Stimme zu ihm erhebt: steigt beseligende Hilfe von jener Höhe hernieder und des Verzweifelnden Klage verwandelt sich in Jubellieder.

מְעֲרִיבִים בְּסִלְוָדָם: יוֹם
שִׁירָה. וְלֵיל זְמִירָה. בְּגִילָה
וּבְכָל מְאֲדָם: יְיָ

צְבָאוֹת הַדָּרוֹם. לְצַח
וְאֲרוֹם. יַעֲלִיצוּ גַפְלָאִים:
חֶקֶר אֵין. סְאוֹן סוֹאֵן. וְגַם
מְעֲשׂוֹ נוֹרָאִים: קָרוֹב
הוּא. לְקוֹרְאָהוּ. וּמוֹשִׁיעַ
לְגַדְפָּאִים: תוֹעֵי הַמּוֹן.
בִּישִׁימוֹן. עִיר מוֹשֵׁב לֹא
מוֹצֵאִים: יוֹם שִׁירָה. וְלֵיל
זְמִירָה. בְּגִילָה וּבְכָל
מְאֲדָם: יְיָ יִמִּין וְיִשְׂמָאל.
לְהִלָּאָה מוֹל. צַד הוֹלְכִים
וּבָאִים: לֹא יִדְעוּ. מֵהִירְעוּ.
וְרַעֲבִים וְגַם צָמְאִים:
וּבְחִזְקָה. מִמְּצוֹקָה. קָרְאוּ
לְשׁוֹנָא גְאִים: וּבְמַהֲרָה.
הַעֲתִירָה. נִתְקַבְּלָה פְרוֹם
דָּאִים: הַשְׁבִּיעַם. בְּלִ
יָנַעַם. חֲלָהִים פְּרוּ בְעוֹדָם:
יְיָ

וְאֲנִי חוֹלֵת אֶהְבֶּה. בְּבִקְשָׁה עֲרֵבָה: לְמַפְלִיא פְלָאוֹת. אֲדוֹן
כָּל הַנְּפִלְאוֹת. פִּתִּים וְחִילוֹת. בְּחֲדָרֵי הַיְכָלוֹת. רוֹעֵשִׁים בְּקוֹלוֹת.
נִזְעָדִים בְּמַקְהֵלוֹת. וְאֲנִי חוֹמֶה וְשָׂדֵי כְּמַגְדָּלוֹת. תִּשְׁבְּחוּרָה
וְתִהְיוּ: לְנֶאֱמָן בְּבְרִיתוֹ. וְקִים בְּשִׁבְעֵתוֹ. חֲשַׁמְלֵי שְׂרוּתוֹ.
מִתְבַּהֲלִים | מְשִׁאֲתוֹ. מִתְנַטְלִים | מֵאִמְתוֹ. וּמְגִידִים אֵילוֹתוֹ. וְאֲנִי
לְדוֹרֵי וְעֲלֵי תִשׁוּקְתוֹ. בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ: וְהַחַיִּת

והחיות ישוררו וקרובים יפארו ושרפים ירנו ואראלים יברכו
פני כל תיה ואופן וקרוב לעמת שרפים. לעמתם משפחים ואומרים:

ברוך כבוד יי ממקומו:

לאל ברוך געמות יתנו. למלך אל חי וקים זמירות יאמרו
ותשבחות ישמיעו. כי הוא לבדו פועל גבורות עשה חדשות
בעל מלחמות זרע צדקות מצמיח ישועות בורא רפואות גורא
תהלות ארון הנפלאות המחודש בטובו בכל יום תמיד מעשה
בראשית: באמור לעשה אזרים גדלים כי לעולם חסדו: אור
חדש על ציון תאיר ונזכה כלנו מהרה לאורו. ברוך אתה יי יוצר
המאורות:

אהבה רבה אהבתנו יי אלהינו המלה גדולה ויתרה המלת
עלינו: אבינו מלכנו בעבור אבותינו שבטחו בך ותלמדם חקי
חיים בן תחנונו ותלמדנו: אבינו האב הרחמן המרחם רחם עלינו
ותן בלבנו להבין ולהשכיל ולשמע ללמוד וללמד לשמר ולעשות
ולקים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה: והאר עינינו בתורתך
ודבק לבנו במצותיך ויחד לבנו לאהבה וליראה שמך ולא
גבוש לעולם ועד: כי בשם קדשך הגדל והנורא בטחנו נגילה
ונשמחה בישועתך: והביאנו לשלום מארבע כנפות הארץ
ותוליכנו קוממיות לארצנו: כי אל פועל ישועות אתה ובנו בחרת
מכל עם ולשון וקרבתנו לשמך הגדול סלה באמת. להודות לך
ולייחדך באהבה: ברוך אתה יי הבוחר בעמו ישראל באהבה:

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל
מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום עד לבבך:
ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובילכתך בדרך
ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאות על ירך והיו קטפת בין
עיניך: וכתבתם על מזוזת ביתך ובשעריך:

וְהָיָה אִם־שָׁמַעַ תִּשְׁמָעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם
הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל־לִבְבְּכֶם וּבְכָל־
נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִמָּטֶר־אֶרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפַּת
דִּגְגָה וְתִירֹשֶׁה וּיְצִהֲרָה: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשֹׂדֶךָ לְבַהֲמֹתֶךָ וְאִכְלֹתָ
וּשְׂבַעְתָּ: הִשְׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתָּה לְבַבְכֶם וּסְרֹתֶם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים
אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף־יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת־
הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהִיאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וְאִבַּדְתֶּם
מִחַרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטְּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: וְשָׁמַתֶּם אֶת־
דְּבַרִי אֱלֹהֵי עַל־לִבְבְּכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־
יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְטוֹשֵׁפֶת בֵּין עֵינֵיכֶם: וּלְמַדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר
בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדַרְךָ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתֶּם
עַל־מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה
לְאַבְתֵּיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־בְּנֹפֵי בְגֵדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנּוּ עַל־
צִיצִית הַכִּנֹּף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיְתָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ
וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תִתּוּרוּ אַחֲרַי
לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אֹתָם זָנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ
וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהָיוֹת לָכֶם
לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אֱמֶת וַיְצִיב וַנִּכּוֹן וַקִּיָּם וַיִּשָּׁר וַנֶּאֱמַן וְאֶהוּב וְחָכִיב וְנִחְמָד
וְנָעִים וְנוֹרָא וְאֶדִיר: וּמְתָקֵן וּמְקַבֵּל וְטוֹב וַיִּפֶּה הַדְּבָר הַזֶּה
עֲלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם | מִלְכֵנו צוֹר יַעֲקֹב מִגֵּן
יִשְׁעֵנו לְדוֹר וָדוֹר הוּא קִיָּם וְשִׁמוֹ קִיָּם וְכִסְאוֹ נָכוֹן וּמִלְכוּתוֹ
וְאִמוּנָתוֹ לְעַד קִיָּמָת: וּדְבָרָיו חַיִּים וְקִיָּמִים נֶאֱמָנִים וְנִחְמָדִים
לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים עַל אֲבוֹתֵינוּ וְעֲלֵינוּ עַל בְּנֵינוּ וְעַל
דוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל הַדּוֹרוֹת זָרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ:

על הראשונים ועל האחרונים לעולם ועד חוק ולא יעבור.
אמת שאַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ ואלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: אַתָּה
הוּא מֶלֶכְנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה. לְמַעַן שִׂמְךָ מִהַר לְגַאֲלָנוּ
כַּאֲשֶׁר גָּאֲלָתָ אֶת־אֲבוֹתֵינוּ: אַמֵּת מֵעוֹלָם שִׂמְךָ הַגָּדוֹל עָלֵינוּ
נִקְרָא בְּאַהֲבָה אֵין אֱלֹהִים זוֹלָתְךָ:

מיוסד ע"פ א"ב וסס כווסכר סמוס לנסוף שמעון בר יצחק חוק.

זולת

אִי פִתְרוּם בְּעִבְרֵךְ רֹאשׁ תַּנִּין לְהַדִּישׁ. בְּמִלֵּאת ו
סִפְקוּ שְׁאוֹנוּ מוֹד בְּגוֹדֶשׁ. בְּאוֹכְלֵי פְסָחִים נִתְקַדְּשֶׁת
בְּשִׁיר לְחֹדֶשׁ. הַשִּׁיר יִהְיֶה לָכֶם כְּלִיל חַג הַתְּקֵדֶשׁ:
גְּזוּי בְּעוֹזִים צְבָאוֹת יִשְׂרָאֵל. הַפְּלֵאתָ לָמוּ צְדָקָה
כְּהַרְרֵי אֵל. דּוֹלְקִימוּ נִשְׁפָּטָת הַחַוּם רַבָּה לְהַתְּאֵל.
אִז יִשִּׁיר מִשְׁרָה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל: הֵן עַל הַבְּאֵר שׁוֹרְרוּ
בְּעִלְיוֹת. בְּהַשְׁקַת הָרִים אֶת נְהַב לַחֲזוֹת. וּבְסִפְר
מִלְחָמוֹת רְשׁוּמָה בְּשִׁמֵי חֲרוֹזוֹת. אִז יִשִּׁיר יִשְׂרָאֵל
אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת: זוֹהַר שְׁמֵשׁ הַדְּמִים דּוֹרֵי וּמְאֹמֵרֵי.
וַיִּרַח הַעֲמִיד כְּיוֹם תְּמִים הַמּוֹרֵי. חֲקוּקָה בְּסִפְר הַיִּשָּׁר
שִׁירַת מְזוֹמֵרֵי. אִז יִדְבֵּר יְהוֹשֻׁעַ לְיֵי בְיוֹם הַתַּת יי אֶת
הָאֲמֹרֵי: טָפְשׁוּ חֲנָף מְלָכוֹ מִמּוֹקְשֵׁי עַם. וְשָׁבוּ וְשַׁחֲרוּ
אֵל וְצוּרָה לְהוֹשִׁיעַם. יִבִּין וַיִּגִּיד חֲרוֹשֶׁת לְמַפְלֹה
הַכְּנִיעַם. וַתִּשָּׂר דְּבוֹרָה וּבָרַק בֶּן אֲבִינֵעַם: כָּל־
וְהוֹקֵם עַל בְּמִלְכִים לְהַתְּאֵשְׁרָה. וּמִירוֹת הַנְּעִים
וְהַלֵּךְ אוֹרַח יִשְׂרָה. לְעַת וּקְנַתוֹ הוֹסִיף שָׁבַח לְשׁוֹרְרָה.
וַיִּדְבֵּר דּוֹד לְיֵי אֶת דְּבָרֵי הַשִּׁירָה: מָסַר הָאֵב לִבְנוֹ
צָרְכֵי בְנִין לְחֻבִּיד. לְמַצּוֹא מְקוֹם נַפְשׁוֹ בְּגֵרָד הַעֲבִיד.
נִקְרָא עַל שְׁמוֹ כִּי בְּמִשְׁאוֹ הַכְּבִיד. מְזוֹמֵר שִׁיר חֲנֻכַּת
הַבַּיִת לְדוֹד: שְׂמֵחוֹת רַבּוֹ וְהִגִּיהַ כָּל מֵאֵפֶל. בְּיִסוּד
הַבַּיִת נִבְצַר בּוֹחֵן וְעוֹפֶל. עוֹלוֹת וּזְבָחִים לְרוֹב וּשְׁלָמִים

לְהַטֵּפֵל. אִזְ אָמַר שְׁלֹמֹה יי אָמַר לִשְׁכֵן בְּעֶרְפֶּל:
 פָּנָרוּ שְׁעִיר וְעַמּוֹן וּמוֹאָב חֵיל מְדָנִי. בְּמַעְלָה הִצִּיץ
 רְאוֹת יִשׁוּעַת יי. צוּרְבוּ לְמִשְׁחִית אִישׁ בְּרַעְהוּ לְעֵינַי.
 נִקְהָלוּ לְעַמֶּק בְּרָכָה כִּי שָׁם בָּרְכוּ אֶת יי: קוֹל שִׁירוֹת
 תִּשַׁע שָׁמְעֵנוּ בְּמָרָץ. וְהִעֲשִׂירִית עוֹד נִשְׁמַע מִכַּנֵּף
 הָאָרֶץ. רָנוּ שָׁמַיִם וְהִרְיֵעוּ תַחְתִּיּוֹת אָרֶץ. שִׁירוּ לַיי
 שִׁיר חֲדָשׁ תִּהְלְתוּ בְקִצֵּה הָאָרֶץ: שִׁירוֹת אֱלֹהֵי לְשׁוֹן
 שִׁירָה מִיִּסְדִּים. כִּי תִשׁוּעַתֶם כִּיִּוְלָדָה לָבוֹא צָרוֹת
 וּמִפְסָדִים. תוֹקֵף שִׁיר אַחֲרוֹן כּוֹזְרִים לֹא יוֹלָדִים.
 שִׁירוּ לַיי שִׁיר חֲדָשׁ תִּהְלְתוּ בְקִהַל חֲסִידִים:

סז שְׁעֵבוֹד מַלְכוּיֹת עֶקֶר וְנַסִּים וּמַרְבִּים. בְּרֵאוֹת
 מִפְלֶתֶם יִשְׁמְחוּ אֵיִם רַבִּים. יִצִּיאַת חָנַם קְרוֹא בְּטַבֵּל
 גְּאֻהָבִים. חוֹק וְקִדְשֶׁתְךָ כְּעַל זֹאת שִׁבְחוּ אֱהוּבִים:

עֲזַרְתָּ אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מְעוֹלָם וּמִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ לְבִנְיָהֶם
 אַחֲרֵיהֶם בְּכָל דּוֹר וְדוֹר: בְּרִים עוֹלָם וּמוֹשֶׁבֶךְ וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצַדִּיקְתֶּךָ
 עַד אֶפְסֵי אָרֶץ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ שִׁישְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ וְתוֹרַתֶךָ וּדְבָרֶךָ
 יִשִּׁים עַל וְלָבוֹ: אֶמֶת אַתָּה הוּא אֲדוֹן לְעַמֶּךָ וּמֶלֶךְ גְּבוּר לְרֹב
 רִיבִם: אֶמֶת אַתָּה הוּא רֵאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין
 לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ. מִמְּצָרִים גְּאֻלְתָּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית
 עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ כָּל בְּכוֹרֵיהֶם הִרְגָתָ וּבְכוֹרֶךָ גְּאֻלְתָּ וַיִּם סוּף
 בְּקַעַת וַיִּדִים טְבַעַת וַיִּדְיִים הִעֲבַרְתָּ וַיִּכְסּוּ מִים צָרִיהֶם אַחַד
 מֵהֶם לֹא נוֹתַר: עַל זֹאת שִׁבְחוּ אֱהוּבִים וְרוֹמְמוֹ אֵל וְנִתְּנוּ יְדִידִים
 זְמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם:
 רַם וְנִשְׂא גְדוֹל וְנוֹרָא מִשְׁפִּיל גְּאִים וּמִגְבִּיָּה שְׁפָלִים מוֹצִיא
 אֲסִירִים וּפּוֹדָה עֲנָוִים וְעוֹזֵר נְדָלִים וְעוֹנָה לְעַמּוֹ בַּעַת שׁוּעֵם אֱלֹוִי:
 תִּהְלֹוֹת לְאֵל עֲלִיּוֹן בְּרוּךְ הוּא וּמְבוֹרָךְ. מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ
 עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָּלָם:

מִי כַמְכָה בְּאֵלִים יי מִי כַמְכָה גְּאֹדָר בְּקֹדֶשׁ נוֹרָא תְהִלַּת
עֲשֵׂה פֶלֶא: שִׁירָה חֲדָשָׁה שֶׁבַח וְגֹאֲלִים לְשִׁמְךָ עַל שִׁפְתַי הַיּוֹם
יַחַד כָּלֶם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ:

יי יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

צוּר יִשְׂרָאֵל קוֹמָה בְּעִזְרַת יִשְׂרָאֵל וּפְדֵה כְּנָאֲמֶךָ יְהוּדָה
וְיִשְׂרָאֵל. גְּאֹלֵנוּ יי צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: * בְּרוּךְ אַתָּה
יי גְּאֹל יִשְׂרָאֵל:

אֲדָנִי שִׁפְתֵי תִפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי
יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל
חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי
בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה: מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן. בְּרוּךְ אַתָּה
יי מְגַן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי. מְחִיָּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמּוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עָפָר.
מִי כַמּוֹךְ בְּעַל גְּבוּרֹת וּמִי רוֹמֵם לְךָ מֶלֶךְ מִמִּית וּמְחִיָּה וּמְצַמִּיחַ
יְשׁוּעָה. וּנְאֻמָּן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחִיָּה הַמֵּתִים:
אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשֵׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ פִּלְגָה:
בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ.
וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּקְרַבְתָּנוּ מִלְּפָנֶיךָ
לְעַבְדְּתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קְרָאתָ:

וַתִּתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שִׁפְתוֹרַת לְמִנּוּחָה ו) מוֹעֲדִים
לְשִׁמְחָה חַגִּים וְזִמְנִים לְשִׁשּׁוֹן אֶת יוֹם (הַשְּׁבִת הַזֶּה וְאֵת יוֹם) חַג
הַמִּצּוֹת הַזֶּה זְמַן חֲרוּתֵנוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קְדָשׁ. וְזָכַר לִיצִיאַת
מִצְרָיִם:

* כִּסְמֵל אֲמֹרָתוֹ עַל פֶּסַח צִשְׁמַת עַלֹּו אֲוֹנִים גְּאוֹלֵם נִשְׁמַת סִ"נ אֲוֹנִים יוֹם לִיבִשָׁה קוֹדֵם
שִׁירָה חֲדָשָׁה. אוֹ אֲפִלְּ עַל צִחֹל וַיֵּם צִחֹתוֹ צ"כ כִּכֵּן צִרִית מִיֵּלֵם אֲוֹנִי יוֹם לִיבִשָׁה בְּגִאוֹלֵם
כִּנְמוֹל לְעִיל צִיֹּם אֲתִמוֹל. מִשְׁל"כ צִשְׁמֵר יו"ט (מִנְסִגִּים).

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיִבֹא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה
וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר וְיִזְכְּרֵנוּ וְיִפְקֹדֵנוּ וְיִזְכְּרֵנוּ אֲבוֹתֵינוּ. וְיִזְכְּרֵנוּ
מְשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עֲבֹדָה. וְיִזְכְּרֵנוּ יְרוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשׁ. וְיִזְכְּרֵנוּ כָּל עַמֵּךְ
בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לְפַלְטָה לְמוֹצָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים
וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה. זְכַרְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְמוֹצָה.
וּפְקֹדֵנוּ בּוֹ לְבִרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים. וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים
חוּם וְחַנּוּן וּרְחֻם עֲלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ
חַנּוּן וּרְחוּם אַתָּה:

וְהַשִּׁיאֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרַכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם
לְשִׂמְחָה וּלְשִׁשׁוֹן בְּאִשֵּׁר א רְצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ: (אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ רָצוּהוּ בְּמִנוּחָה) קֹדֶשׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתֶךָ
שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבֶךָ וְשִׂמְחָנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעֲבֹדָה בְּאֵמֶת
וְהַנְּחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁשׁוֹן (שֶׁבַת ו)
מוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ וְיִשְׁמְחוּ בְּךָ יִשְׂרָאֵל מִקֹּדֶשׁ שְׁמֶךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יי
מִקֹּדֶשׁ (הַשֶּׁבַת ו) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמִינִים:

רָצוּהוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמֵּךְ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם. וְהַשִּׁב אֶת הָעֲבוּדָה לְדַבַּר
בִּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרִצּוֹן וְתִהְיֶה לְרִצּוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת
יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבֶךָ לְרִצּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּחַזֵּיר
שְׂכִינְתּוֹ לְרִצּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נֹדֶה
לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נְשִׁמוֹתֵינוּ
הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נְפִישׁ שְׂבָבֶךָ יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נְפִילָאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ
שְׂבָבֶךָ עַת עָרַב א וּבִקֵּר וְצָהָרִים. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ.
וְהַמְּרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קוִינֵנוּ לָךְ:

וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מִלִּפְנֵי תָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה וְיִהְלְלוּ אֶת שְׁמֶךָ בְּאֵמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ
וְעִזְרָתֵנוּ סֵלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נָאָה לְהוֹדוֹת:

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָה הֵן נְחֻסָּד וּרְחֻמִּים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ.
בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ בְּלָנוּ בְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיָּךְ. כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּךְ נִתְּתָ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת

שחרית ליום אחרון של פסח

תיים וְאֶהְבֵּת חֶסֶד וְצִדְקָה וּבְרָכָה וּרְחֻמִּים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכֹל עֵת וּבְכֹל שָׁעָה בְּשְׁלוֹמְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:

אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוֹנֵי מָרַע וְשֹׁפְטֵי מַדְבַּר מְרֻמָּה וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם וְנַפְשֵׁי בְּעַפְרָה לְכָל תְּהִיָּה: פֶּתַח לְפִי בְּתוֹרֹתֶיךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּךָ נַפְשֵׁי וְכָל חַוְשֵׁיבִים עָלַי רְעוּדָה מִתְּהַרָה הַפֶּר עֲצָתְךָ וְקַלְקַל מַחְשַׁבְתְּךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְנַךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשְׁתְּךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרֹתֶיךָ. לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יִמְנַךְ וְעַנְנֵי: יְהִי לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְפִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רִצּוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרֹתֶיךָ: וְשֵׁם גְּעַבְדְּךָ בְּיָרְאָה בְּיַמֵּי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדָמוֹנִיּוֹת וְעַרְבָּה לִי מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם בְּיַמֵּי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדָמוֹנִיּוֹת:

תפלה לשליח צבור בקול

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקִנְיָה הַפֶּל וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה: מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן:

מְסוּד חַכְמִים וְנַבְוִנִים. וּמְלַמֵּד דַּעַת מְבִינִים. אֶפְתָּחָה פִּי בְּשִׁיר וּרְנָנִים. לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל פְּנֵי שׁוֹכֵן מְעוֹנִים:

Wenn dieses Fest am Sabbath fällt, wird anstatt אימת das אחרותיך von gestern gesagt.

אימת. Schreckenvolle Thaten hast du in Zoan's Gefilden ausgeübt, als der Thor (Pharaoh) deinen Gesandten Moses verhöhnste. Du hast ein Volk aus eines andern Volkes Mitte durch Wunderzeichen herausgeführt, dein Wort zu erfüllen, das du dem Vater Abraham zugesichert. Der Uebermuth des Stolzen erzürnte deinen Gesandten, er lästerte: „Wer ist der Ewige, der dich ge-

מיוסד ע"פ א"ב.

אימת נוראותיך בשדה צוען כהשליחת. בער בסלן בציר גזשר שלחת. גוי מקרב גוי במסות לקחת. דבריד להקים כמו לאב הבטחת: העיו יהיר ונאיץ מול שלוחך. וגם מי יי